

ایران زندگی

اخلاقی ترین روزنامه نگار حرفه ای

مهدی فرحانی
روزنامه‌نگار

آمده بودند، چهره یک جوان بلندقد سیه چرده و بسیار آرام در بین آن همه دانشجویان پر سر و صدا و پریهاهو شاید گم بود اما هیچ کس تصور نمی کرد این جوان محبوب که از شهرستان یزد آمده بود، روزی و روزگاری به مدیریت و سرپرستی همین دانشکده پر سر و صدا منصوب شود.

آن جوان قبلندد آنقدر محبوب و آرام بود که شاید کمتر در جمع دانشجویان پسر پرسروصدا وارد می شد اما همه می دانستند که این جوان اندیشه و همت والایی دارد و راه سترگ روزنامه‌نگاری و در کنار علم و خلاقیت را بی وقفه می پیماید.

دخترهای دانشکده و همکلاس به این جوان احترام می گذاشتند و پسرهای دانشجو، او را انسانی عمیق و خودساخته می دانستند. او شخصیتی جز محمدمهدی فرقانی نبود که راه‌های پرفراز و نشیب کار خطیر روزنامه‌نگاری و دوران شاد اما بسیار جدی کلاس‌های رشته علوم ارتباطات اجتماعی را در کنار او و سایر همکلاسی‌ها و بعدها همکاران مطبوعاتی طی کردم. مهدی فرقانی، حسایش از همه جدا بود و این را دانشجویان تیزهوش روزنامه‌نگاری و روابط عمومی به فرامست دریافتند و انگار از همان زمان می خواست تجربه‌های مدیریت عالی دانشگاهی را تجربه کند و بکروز... در کلاس درس تکنیک‌های مصاحبه مطبوعاتی دکتر صدراالدین الهی، مهدی فرقانی کاری کرد کارستان و همه به عزم بالای این جوان محبوب و اخلاق مدار ایمان آوردند.

در کلاس درس تکنیک‌های مصاحبه همواره روال بر این پایه بود که درس تئوریک را در یک جلسه استاد مطرح می کرد و در جلسه بعدی از دانشجویان می خواست در این مورد کار کلاسی خود را ارائه دهند اما کار کلاسی در حقیقت یک کار رشته و رفته حرفه‌ای بود که اساساً می‌توانست در همان زمان با کمی ویراستاری در روزنامه چاپ شود. در آن جلسه موعد استاد سوزۀ یک مصاحبه سیاسی را داده بود که آن هم مصاحبه با هنری کیسینجر وزیر امور خارجه وقت آمریکا بود که در سفری به ایران و در فرودگاه، دانشجویان روزنامه‌نگاری یعنی ما باید به سراغ‌اش می‌رفتیم و یا او مصاحبه می‌کردیم. در حقیقت این یک مصاحبه تخیلی بود اما آنقدر سوآلات و جواب‌ها باید دقیق تنظیم می‌شد که به عنوان یک مصاحبه واقعی قابل چاپ در روزنامه به نظر می‌آمد.

بسیار کار سختی برای یک جوان ۱۹ یا ۲۰ ساله دانشجو بود چون اطلاعات وسیع و درست می‌خواست و در عین حال دقت در انجام مصاحبه را چه با شکل طرح پرسش‌ها و چه با پاسخ‌ها ایجاب می‌کرد. در هر جلسه استاد کارهای کلاسی دانشجویان را تحویل می گرفت و در جلسه بعد با بررسی دقیق روی تک تک کارها آنها را می آورد و سر کلاس بار دیگر کارهای انجام شده مورد نقد و بررسی خود دانشجویان قرار می‌گرفت. در چنین جلسهای بود که مهدی فرقانی آن جوان محبوب بهترین کار کلاسی را ارائه داد. استاد گفت این مصاحبه بی نظیر است و قابل چاپ در روزنامه، از آن به بعد بود که همه دانشجویان ، دختر و پسر به اختلاف خود با فرقانی پی بردند و دانستند که از این لحظه فرقانی یک روزنامه‌نگار حرفه‌ای است.

بعد از آن، مهدی فرقانی با معرفی استادان به روزنامه پیوست اما من نوعی برای رسیدن به جایگاهی که مهدی فرقانی با هوش و درایت سرشار خود در کوتاهترین زمان کسب کرده بود، باید خیلی تلاش می‌کردم. دوسه سال بعد که من با دریافت مدرک لیسانس و گذشتن دوره سربازی و خدمت در سپاه پهداشت! به روزنامه آمده بودم مهدی فرقانی را در جایگاه معاون سرویس گزارش‌گریض و طویل کیهان دیدم و من به عنوان یک گزارشگر ساد، همکلاسی سابقم رئیس شد و چه رئیس واقعاً سختهتگیر و اخلاقی و کوشنده‌ای. یک کلمه اشتباهی من در گزارش‌ها، واکنش مدیریتیی و روزنامه‌نگاری او را برمی‌انگیخت و در مقابل اگر کار خوبی انجام می‌دادی، لبخند تحسین بر صورتش ظاهر می‌شد. او یک مدیر پایه‌ای خیلی خوب رسانه‌ای بود و اینکه در آغاز جوانی، سمت بالایی به خاطر رده‌بندی سازمانی در تحریریه به دست آورده بود نه ناشی از پارتی بازی‌های امروزه و زد و بندهای نادرست امروزی، بلکه ناشی از صلاحیت، دانش و تخصصش در رشته روزنامه‌نگاری بود. او بعد از تغییرات اساسی در تحریریه بعد از انقلاب در کیهان، دبیر سرویس گزارش روزنامه کیهان شد که در شرایط پرب و تاب آن روزها جایگاه بسیار سترگی بود و همان طور که گفتم، نسل ما در آن زمان در آغاز جوانی بود و آماده پذیرفتن مسئولیت‌های مهم در مهم‌ترین و پرتیراژترین روزنامه آن زمان کشور یعنی کیهان.

از آن به بعد سرویس گزارش روزنامه کیهان با درک بالای فرقانی در زمینه جایگاه ویژه و تخصصی «گزارش‌نویسی اجتماعی، تحقیقی» در مطبوعات به عنوان صفحه بسیار بارز مطبوعات مطرح شد. نقش فرقانی به عنوان یک گزارش نویس و مصاحبه‌گر برجسته در ارتقای گزارش نویسی در مطبوعات کشور در دهه ۶۰ و اوایل دهه ۷۰ بسیار بارز است. مهدی فرقانی در عین حال همچنین به عنوان یک چهره آرام و متین و اخلاق‌مدار در مطبوعات کشور در دهه ۶۰ و اوایل دهه ۷۰ تا زمانی که در روزنامه بود و همین طور سردبیری مجله تخصصی تدبیر را برعهده داشت، باقی ماند. فرقانی نه اهل زد و بند بود و نه رانت‌خواری مطبوعاتی به سبک امروزی‌ها و مطبوعات آن زمان اصلاً جای این کارها نبود.

او حامی همه همکاران جوانش بود که به کار گزارش نویسی و روزنامه‌نگاری دل بسته بودند و هرگز از این اصول خویش تخطی نمی‌کرد. او در اواخر دهه ۶۰ به عنوان نماینده مطبوعات در طرح طبقه‌بندی مشاغل مطبوعاتی می‌توان گفت از جان خویش مایه گذاشت. او در دهه طوفانی ۶۰ که جنگ خانمانسوز رژیم عراق علیه ایران، همه شرایط اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی و سیاسی کشور را تحت تأثیر قرار داده بود، در سنگر روزنامه با همه توان و قاطعیت خویش ایستاد.

ما نسلی بودیم که زیر بمباران‌ها و موشک‌باران‌ها و در شرایط سخت اقتصادی و اجتماعی، همه نوع ناهنجاری‌ها را تحمل کردیم و مهدی فرقانی با همان چهره اخلاق مدار با تمامی جان و روح خود در خدمت اطلاع رسانی و آگاهی‌دهی به مردم جامعه بود. او عضو شورای تیترو بود و به عنوان یک متخصص مطبوعاتی بسیاری از تئبرهای شایسته دهه ۶۰ در روزنامه کیهان با همراهی همکاران دیگر مطبوعاتی نوشت.

او بعد از دهه ۶۰ با عشق و علاقه وافری که به بازگشایی و تداوم رشته علوم ارتباطات اجتماعی تا سطح دکترا داشت، توانست با باری زنده یاد استاد گرانتدر دکتر کاظم معتمدنژاد این رشته را در سطح دکترا بازگشایی و احیا کند. او در بین همه دانشجویان دکتر معتمدنژاد بدون تردید شایسته‌ترین بود و همواره از این رشته بسیار مهم و جایگاه والای آن در عرصه دانشگاهی حمایت کرده و می‌کند. مهدی فرقانی از انسان‌های نادر روزگار است و هیچ لکهای به حرم انسانی‌اش نمی‌چسبد. در طول نزدیک به ۲۰ سالی که میز کار من در کنار میز او قرار داشت و در طول تمام سال‌هایی که من معاون سرویس گزارش کیهان بودم، هرگز کلامی ناسره و خارج از اخلاق از او نشنیدم. دل و جان او به روزنامه و سپس به دانشکده وابسته بود و هست. من سرمندهام به خاطر رفتار همه آنانی که این چنین ناخردانه و می‌توانم بگویم حسودانه علیه فرقانی گرامی سعایت می‌کنند. آنان باید بداندند: برو این دام پر مرغ دگر نه که عنقا را بلند است آشیانه

پاداش‌دست

گروه اجتماعی:امسال درحالی روز خبرنگار را پشت سر می‌گذاریم که ویروس کرونا این ناخوانده، سبک کار در تحریریه‌هایمان را هم تحت تأثیر قرار داده است. تحریریه‌های امروز ما اگرچه خلوت شده و از آن شور و انرژی و تحرک سابق خبری نیست، اما ورای همه ترس‌ها و اضطراب‌ها، کار خبرنگاری بی‌وقفه در جریان است. حالا بیش از آن‌که خبرنگاری یک کار سخت و

دکتر هادی زنجابی
استاد علوم ارتباطات

روز خبرنگار را همچنان باید تبریک گفت؛ نه از باب آنکه آنچه بر روزنامه‌نگاران و خبرنگاران و شهروند -روزنامه‌نگاران و بطور کلی دست‌اندرکاران حوزه ارتباطات می‌گذرد و ایامی خوش و بی‌دغدغه را ترسیم می‌کند بلکه از این‌رو که خبر، ارتباط و رسانندگان وبه تصویر درآوردندگان خبر دریکی از حساس‌ترین، خطرناک‌ترین و مؤثرترین دوره‌های حیات اجتماعی و فردی قرار گرفته‌اند. کافی است تنها به همین وضعیتی از اکنون بشر ببیندیشیم که ویروس نوپدید و عالمگیر کرونا همه روابط اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، علمی و هنری را در معرض تعطیل، تعلیق و یا حداقل تغییر قرار داده است و در این وضعیت محروم از ارتباطات و دسترسی به شبکه‌ها و رسانه‌ها مانده باشیم. چه کسی و یا چه سازوکارهایی این ارتباط را حتی در دشوارترین حالات آن شکل می‌دهد و دنیای محدود شده شهروندان را به جهان‌های دیگر در کوتاه‌ترین زمان و اثربخش‌ترین صورت متصل می‌کند. روزنامه‌نگار و روزنامه‌نگاری در همه اشکال آن از نوشتاری تا صوتی و تصویری و از صورت‌بندی «جریان اصلی» تا «روزنامه‌نگاری جایگزین» به دنیای پیچیده و در هم تنیده ما چه دنیای

فاطمه زاده
استاد ارتباطات

در روز خبرنگار وظیفه خود می‌دانم به چند موضوع مهم از جمله تعطیلی مطبوعات در شرایط حاضر اشاره کنم. بحران مطبوعات در کشور ما تازه نیست، از سال‌های بسیار دور شروع شده است و هم‌زمان هم ادامه دارد، اما بحران جدی از سال ۹۶ آغاز شد، تحریم‌ها فشار مضاعفی به بدنه تحریف مطبوعات وارد کرد و گرانی کاغذ دلیل محکمی برای تشدید این بحران شد، تا اینکه قرعه به اواخر سال ۹۸ افتاد و ویروسی به نام کرونا، اندازه تحریریه‌هایمان را لاغر کرد، دورکاری عادت اجتناب‌ناپذیر رسانه‌ها شد، درحالیکه با جتنس کار رسانه جور نبود، دورکاری از خانه روزنامه‌نگاری تعریف نمی‌شود، کار تحریریه کار میدان است، به اعتقاد من گرانی کاغذ البته بحران بزرگی برای مطبوعات بود، فضای مجازی هم نقش زیادی در کسادی بازار رسانه‌های کاغذی داشت، اما نمی‌توان در روز خبرنگار از عامل مهمی که در این بی‌روفتی تأثیر زیادی داشته است، نام نبرد. حقیقت این است که ما روزنامه‌نگاران در سال‌های اخیر آثار ارزنده و شاخصی برای مخاطب نداشته‌ایم، همه عواملی که اشاره شد، در تشدید بی‌میلی به فضای مطبوعات تأثیرگذار بودند اما آن همتی که باید از سوی اهالی رسانه برای جذب و دهنده و سختی انجام می‌گرفت را کمتر دیده‌ایم، چراکه روزنامه‌نگاران ما به سمت کار حرفه‌ای نرفته‌اند و تلاشی در جهت ارتقای سطح

وابستگی خبرنگاران به سایت‌های اینترنتی!

این روزها باید به خبرنگاران بگویید که تحریریه را رها کنند و به سازمان‌ها و خیابان‌ها بروند. یکی از مشکلات امروز خبرنگاری این است که همه می‌خواهند از سایت‌های اینترنتی خبر بگیرند، این در حالی است که پایگاه‌های خبری اینترنتی، تنها یک وسیله است. اگر بیرون نرویم، تماس نداشته باشیم. با مردم گفت‌وگو نکنیم و همچنین وضعیت جامعه را از نزدیک نبینیم، به هیچ وجه نمی‌توانیم خبرنگار خوبی باشیم. با این شیوه و بهره‌گیری از سایت‌های اینترنتی، کار خبرنگاری به ناکجا آباد می‌رود.

خبرنگار باید سعی کند، محسوسات خود را از طریق فضای واقعی به دست بیاورد و خبررسانی کند نه اینکه تنها اخبار را از فضای مجازی جست‌وجو کند. با یک بار به خیابان رفتن، متوجه خواهید شد که سوزه‌های جدید زیادی را می‌بینید، این در حالی است که با مراجعه به سایت‌های اینترنتی فقط سوزه‌های تکراری نصیبتان خواهد شد.

اگر مطبوعات، امروز تکراری شده به این دلیل است که خبرنگاران از یک دایره محدود و بسته استفاده می‌کنند، آن هم تنها دوتا سه سایت اینترنتی مورد توجه خبرنگاران است و با این حرکت آن سایت‌ها پیشرفت خواهند کرد و خوراک مطبوعاتی رسانه‌ها را تزریق می‌کنند. لذا به این دلیل است که این روزها کمتر مردم به روزنامه‌ها و رسانه‌ها مراجعه می‌کنند. اگر خبرنگار واقعاً از مسائل و مشکلات مردم بنویسد، اثری که تولید می‌کند مورد توجه مردم خواهد بود در واقع روزنامه‌نگاری موفق است که بتواند همراه با مردم باشد؛ با مردم بودن است که یک روزنامه را موفق می‌کند.

از طرفی، برخی از رسانه‌ها، تنها به صحبت کردن با مسئولان بسنده می‌کنند، این در حالی است که تعداد مسئولان در برابر مردم بسیار اندک است. چند درصد از مردم را مسئولان تشکیل می‌دهند؟ با این مردم هستند که آمار بالایی دارند. تنها برای اینکه بتوانیم حق مردم را ادا کنیم باید به دنبال مسئولان باشیم.

باید در کنار مردم باشیم تا بتوانیم یک دنیا خبر برای رسانه پیدا کنیم. البته در این رسانه‌ها در پیاره‌ای موارد ناچار هستند، زشتی‌ها را هم گزارش دهند. کرونا یکی از همان زشتی‌هاست که اگر اخبار آن به‌خوبی منتقل شود، مردم بیشتر رعایت خواهند کرد و بیماری از میان برداشته خواهد شد. متأسفانه این روزها دیدیم که افراد زیادی در همین تعطیلات چندروزه به مسافرت رفتند و این ویروس را به اقصی نقاط کشور منتقل کردند. انعکاس زشتی‌ها هم وظیفه ماست؛ باید به مردم بگویم که کرونا یک فاکت است و باید از آن دوری کرد. با استفاده از برونلک‌هایی مانند ماسک زدن و رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی می‌توان به تدریج بیماری را مهار کرد. کرونا دشمنی ندارد با جامعه ثابت کرده و داخل زندگی مردم شده ما باید کار کنیم تا با اطلاع‌رسانی و آگاهی‌رسانی درست آن را از زندگی مردم بیرون کنیم.

پیشنهاد اساتید علوم ارتباطات و روز نامه نگاری به خبرنگاران در روز خبرنگار

چراغ تحریریه رادر هر شرایطی روشن نگه دارید

زیان آور محسوب شود، یک کار پر خطر و دلهره‌آور هم هست، ترس‌ها و نگرانی‌ها اما در پشت نوشتن‌ها پنهان شده است.

خبرهای «تلخ» فعلاً جایی پشت کلمات «امیدآفرین» نشسته تا روزی که کرونا شکستش حتمی شد، روایت‌های سخت از دل خطرات خبرنگاران بیرون بزند. کرونا ریتم تند زندگی مالوف ما را اکند کرده

روزنامه‌نگاری و مسائل و مصائب جدید آن

کروناپی و چه بعد از آن حیات و معنا می‌بخشد و این یک تعارف و تجلیل رسمی از انبوه کسانی که یکی از سخت‌ترین پیشه‌ها و حرفه‌ها را برگزیده‌اند، نیست. شناخت قدر و نقش خبرنگاران و روزنامه‌نگاران و درک ضرورت بقای رسانه‌ها بویژه رسانه‌های مستقل و مؤثر و تلاش در جهت بالا بردن دامنه‌های جذابیت و اثربخشی و مرجعیت آنها امروز یک مسئولیت ملی است. اکنون که بیش از هر زمان دیگر غم نان، دغدغه آزادی، امنیت و اطمینان از آینده غالب روزنامه‌نگاران ما را فرا گرفته و محدودیت‌های اقتصادی و شرایط دشوار بر آمده از تحریم و کرونا و خبرهای ناگوار تعطیلی روزنامه‌ها و نشریات حرفه‌ای و تخصصی را بیشتر کرده است باید به جد به مسائل و مصائب روزنامه‌نگاران و روزنامه‌نگاری در سطوح مختلف حاکمیتی، مدنی و تخصصی اندیشید. نه خبر امروز پدیده‌ای اشرافی و گرانقیمت و نایاب است و نه می‌توان مردم را در لحظه لحظه زندگی شان از آن دور کرد پس برای بالا بردن تاب‌آوری جامعه، برای تقویت جامعه مدنی و برای توانمند کردن نهادهای رسمی و حاکمیتی نیاز به بازاندیشی در نقش و اثر خبرنگار و جامعه روزنامه‌نگاری و ارتباطی کشور است. روزنامه‌نگاران، روزنامه‌ها، رسانه‌ها و ارتباطات را درپاییم و به مسائل آنها به بهانه این روز و به هر بهانه دیگر بمعرفه بگذاریم.

تلاش برای ادامه حیات روزنامه‌نگاری مکتوب

روزنامه‌نگاری نکرده‌اند، یعنی به آنچه داشتند قناعت کردند و حاصل آن هم بی‌ربغتی مخاطبان به مطبوعات و رسانه‌ها شد. درحال حاضر مردم نقش و مسائل زندگی شان را در رسانه‌های ما پیدا نمی‌کنند. فکر می‌کنند رسانه‌ها با مشکلات آنها بیگانه‌اند، در نتیجه از خواندن و پیگیری مطالب دست می‌کشند و به سراغ رسانه‌ها نمی‌روند. به تبع نتیجه‌ای بی‌روفتی به خطر افتادن حیات رسانه‌هاست، خطری که امنیت شغلی روزنامه‌نگاران را در وهله اول تهدید می‌کند. کار روزنامه‌نگاری در سال‌های دور در کشور ما یک کار داوطلبانه بود، کسی برای امرار معاش با تأمین مخارج زندگی این شغل را انتخاب نمی‌کرد، اما در سال‌های اخیر کسی که مدرکی می‌گیرد و نمی‌تواند شغلی پیدا کند به سراغ تحریریه‌ها می‌آید، درحالی‌که تحریریه جای باهوش‌ترین، زرنگ‌ترین و منتقدترین افراد است، اما هم‌اکنون عکس این موضوع را شاهد هستیم، بنابراین در حال حاضر بهترین فرصت است تا توصیه‌ای برای ادامه حیات رسانه‌ها داشته باشیم، روزنامه‌نگاران و خبرنگاران ما باید تلاش کنند خودشان را بالا بکشند و اجازه ندهند چراغ تحریریه‌ها در شرایطی ولو سخت‌تر از امروز، خاموش شود، روزنامه نگاران باید همه توان خود را به کار بگیرند تا این حرفه باقی بماند و بویژه فرهنگ روزنامه‌نگاری مکتوب از میان نرود، قناعت را سרוحوه کار خود قرار دهند و سختی انجام می‌گرفت را با قناعت پشت سر بگذارند، به‌طور حتم هم‌اکنون وظیفه سنگین‌تری برعهده دارند.

بسیاری از کپسول‌های آتش‌شانی به سرقت رفته‌اند و راه امداد رسانان به دل بازار هم بسته است
ایمنی بازار ستنی اسفهان به مویی بند است

است، اما ورای همه توانش ورزش به اراده و حس مسئولیت‌پذیری خبرنگاران نرسیده است.

تعطیلی برخی رسانه‌ها و ورود شبکه‌های مجازی هم حالا حیات کار خبرنگاران را با چالش‌های جدیدی مواجهه کرده است. چالشی که اگر هر کدام از ما به سهم خود در آن شراکت نکنیم؛ چراغ تحریریه‌ها بزودی یکی پس از دیگری خاموش می‌شود. ما باید در

۵ معیار که رسانه‌ها باید مدنظر داشته باشند

۱- برای اینکه روزنامه‌نگاری و خبرنگاری، به جایگاه واقعی خود دست پیدا کند، باید فضا و شرایط برای آزادی بیان جا بیفتد. در دنیایی که گردش آزاد اطلاعات وجود دارد، نمی‌توان صحبت از فیلترینگ کرد. آزادی بیان، وقتی ایجاد می‌شود که هم قوانین اصلاح شوند و هم منابع از میان برداشته شوند.

۲- مسأله دیگری که در روزنامه‌نگاری باید مورد توجه قرار گیرد، پیگیری تحقق استانداردهای حرفه‌ای در دو بخش ژورنالیسم و مדיاست. در این

خصوص، در همه جای دنیا، استانداردهایی وجود دارد که توسط افراد رسانه‌ای، نخبگان و دانشگاهیان تبیین می‌شوند. برای اساس در این حوزه فردی که می‌خواهد وارد رسانه‌ای شود - و به عنوان مدیر و یا سردبیر مشغول به کار شود - باید استانداردهای مشخصی داشته باشد؛ استانداردهایی که نشان دهنده صلاحیت حضور وی در آن رسانه است. به عنوان نمونه، چنانچه فردی نتوانست مسئولیت اجرایی در کشور به دست بیاورد، این گونه نیست که بخواهد تصمیم بگیرد وارد یک رسانه شود و به عنوان یک مدیر در آن مشغول به کار شود. کسی که تحصیلات و اطلاعات در این حوزه ندارد، نمی‌تواند جایگاه مناسبی نیز داشته باشد و به وظایف خود به درستی عمل کند. استاندارد شدن حضور افراد در تحریریه و اتاق خبر رسانه‌ها، یکی از مسائل اساسی است که باید مد نظر قرار بگیرد.

۳- اصل مهم دیگری که در خصوص روزنامه‌نگاری باید مدنظر قرار دهیم، بحث آموزش است. وقتی روزنامه‌نگاران، آموزش حرفه‌ای و بر مبنای فرم‌های مختلف روزنامه‌نگاری نبینند، تولید در رسانه رشد نخواهد کرد؛ بویژه آموزش ضمن کار، الان همه می‌دانیم که با ورود به وب ۳ و آمدن هوش مصنوعی و وب هوشمند، چالش روزنامه‌نگاران بیش از قبل خواهد شد.

۴- اقتصاد رسانه، نکته مهم دیگری است که در روزنامه‌نگاری اهمیت بالایی دارد. وقتی رسانه‌ای وابسته اقتصادی - به دستگاه‌های رسمی - باشد؛ آن رسانه، نمی‌تواند در جهت «ارزش‌های خبری» و «بویژه مخاطبان» حرکت کند و نمی‌تواند رویدادها را به لحاظ اهمیت، پوشش لازم و نیز، مدنظر قرار دهد و سرانجام مخاطب را در تعریف خود قرار نخواهد داد.

۵- نکته آخر و بااهمیت دیگر، «مصونیت حقوقی» است. قانون، در سراسر جهان به سه قشر مصونیت حقوقی می‌دهد. «دیپلمات‌ها، قضاات و روزنامه‌نگاران». اگر یک قاضی مصونیت حقوقی نداشته باشد، نمی‌تواند رای درستی بدهد؛ اگر یک دیپلمات، مصونیت حقوقی نداشته باشد، نمی‌تواند حقوقی نداشته باشد. نمی‌تواند به درستی عمل کند؛ همچنین چنانچه یک روزنامه‌نگار مصونیت حقوقی نداشته باشد، نمی‌تواند به درستی کسب اطلاعات کرده و سپس آن را منتشر کند. در کشور ما، مسئولیت اجتماعی وجود دارد، اما روزنامه‌نگاران، مصونیت حقوقی ندارند. آزادی، باید از نوع آزادی بیان باشد، چیزی به نام آزادی مسئولیت وجود ندارد. اگر روزنامه‌نگار مصونیت حقوقی داشته باشد، به خودی خود مسئولیت داشته و پاسخگو خواهد بود. تمام مواردی که گفته شد، سبب می‌شود، یک رسانه بتواند به درستی به وظایف خود عمل کند، البته زیربنای موارد گفته شده، بحث اولی است که در این گفتار به آن اشاره شد. فرهنگ‌سازی و آموزش را در کنار شفاف‌سازی و اطلاع‌رسانی پیگیرانه و سوزۀ محور نباید فراموش کرد. در زمینه بحران کرونا که این روزها با آن درگیر هستیم، می‌توان به این مورد اشاره کرد که در این بحران رسانه‌ها، مانند پزشکان، امید مردم بودند و هستند و همیشه یک چشمشان به اخبار متفن و رسانه‌هاست. باید بحث آموزش و فرهنگ‌سازی در رسانه‌ها در اوج قرار بگیرد تا بتواند در مهار کرونا موفق‌تر عمل کند. مسائلی مانند مسافرت رفتن‌های غیر ضروری و یا تجمعات مختلف را می‌توان با فرهنگ‌سازی، بسیار محدود کرد. آنچه اهمیت دارد این است که باید آموزش را در اوج نگاه‌داریم تا مبحث کرونا برای مردم عادی‌سازی نشود. تاکنون رسانه‌ها با هیچ بحرانی بیشتر از یک ماه درگیر نبودند، اما حالا همه می‌دانیم که حداقل یک سال دیگر درگیر این بحران هستیم. پس باید مدیریت بحران یعنی توجه دادن مردم به سبک زندگی جدید با آموزش و فرهنگ‌سازی انجام گیرد و این مدیریت امروز برعهده رسانه‌هاست.

آگهی مزایده عمومی»

شرکت سرمایه‌گذاری توسعه گوهران امید (سهامی عام) در نظر دارد تعداد ۳,۰۰۰,۰۰۰ سهم ممتاز شرکت توسعه فناوری تحلیل‌گر امید (سهامی خاص) معادل ۲۵ درصد از کل سهام شرکت مذکور را به‌صورت یک‌جا و با شرایط مشخص از طریق مزایده عمومی به قیمت پایه کارشناسی ۲۵۰,۰۰۰ میلیون ریال به‌فروش برساند.

متقاضیان می‌توانند از تاریخ انتشار آگهی تا ساعت ۱۵ مورخ ۱۳۹۹/۰۵/۲۲ به مدت ۴ روز کاری جهت مشاهده شرایط شرکت در مزایده به سایت شرکت سرمایه‌گذاری توسعه گوهران امید به آدرس <http://www.goharanamid.ir> مراجعه و همچنین جهت دریافت اسناد مزایده (۱- برگ شرایط شرکت در مزایده ۲- فرم پیشنهاد و تعهد خرید سهام مورد مزایده) به محل شرکت به نشانی تهران، خیابان کاندی جنوبی، کوچه ۱۶، پلاک ۷ مراجعه نمایند.

آگهی مناقصه خرید رزین‌های کاتیونی

مناقصه عمومی (یک مرحله‌ای) شماره ۴۱۰/۲۰۹۴-۱۰۶ تا ۱۰۶ ص پ **نوبت اول**

شرکت مبین انرژی خلیج فارس واقع در منطقه اقتصادی انرژی پارس (عسلویه) در نظر دارد خرید رزین‌های کاتیونی را از طریق مناقصه (یک مرحله‌ای) به شرکت‌های واجدصلاحیت واگذار نماید. شرکت‌های متقاضی دارای سوابق مرتبط به دبیرخانه کمیسیون معاملات مراجعه و یا از طریق وب‌سایت شرکت مبین انرژی خلیج فارس به آدرس mobinec.ir نسبت به دریافت اسناد مناقصه اقدام نمایند. مهلت تحویل اسناد تکمیل شده حداکثر تا تاریخ ۱۳۹۹/۰۶/۰۱ و محل تحویل آن نیز استان بوشهر، عسلویه، شرکت مبین انرژی خلیج فارس، دبیرخانه کمیسیون معاملات می‌باشد. مبلغ تضمین شرکت در مناقصه ۲/۲۵۰/۰۰۰/۰۰۰ (دو میلیارد و دویست و پنجاه میلیون) ریال و به‌صورت ضمانت‌نامه بانکی یا واریز نقدی به حساب جاری الکترونیک (جام) شماره ۱۸۵۳۶۴۸۹۲ نزد بانک ملت شعبه مبین عسلویه به‌نام شرکت مبین انرژی خلیج فارس خواهد بود. مناقصه‌گران می‌توانند در صورت تمایل یک نفر نماینده جهت شرکت در جلسه بازگشایی پاکت‌های پیشنهادی مناقصه را س ساعت ۱۱ روز سه‌شنبه ۱۳۹۹/۰۶/۰۴ به دبیر خانه کمیسیون معاملات معرفی نمایند. بدیهی است ارائه اسناد مذکور هیچ‌گونه حقی را برای متقاضیان به‌وجود نخواهد آورد و اسناد و مدارک دریافتی غیر قابل استرداد می‌باشد.

(تلفن دبیرخانه کمیسیون معاملات ۰۷۷۳۷۲۹۵۱۴۶ فاکس: ۰۷۷۳۷۲۹۵۱۸۴)

(تلفن امور بازرگانی: ۰۷۷۳۷۲۹۲۶۴۵ فاکس: ۰۷۷۳۷۲۹۵۱۸۳)

روابط عمومی شرکت مبین انرژی خلیج فارس

mobinec.ir